

05 DONES POLÍTICA

Des de la instauració de la democràcia cap ací, tres dones han estat alcaldesses d'Antella, *Maria Isabel Giménez Candel*, (PP), *Emilia Ortiz Castillo* (Gent d'Antella Unida), i *Amparo Estarlich Martorell* (PSPV-PSOE); i regidores:

Alberola Giménez, Teresa
Agulló Cuevas, María Antonia
Amat Ribelles, Filomena
Capella Crespí, María Isabel
Martínez Alberola, Amalia
Pardo García, María Angeles
Pérez Mateu, María Angeles
Presencia Soriano, María Teresa
Sanchis Sancho, Vicenta

Totes als diferents grups han desenvolupat els càrrecs per a les quals el poble les va elegir, algunes de les quals han militat als partits polítics que han considerat oportuns, però una vegada finalitzada aquesta tasca han continuat amb la seua vida laboral i familiar.

GÓMEZ i OLIVARES, Josefina

Naix a l'Hospitalet de Llobregat (Barcelona), el 10 de gener de 1965.

Els estudis elementals els féu al col·legi de monges de Sant Josep Obrer, i a l'IES Mercé Rododera els superiors, tots dos a l'Hospitalet.

Era diplomada en professorat d'EGB (especialitat de ciències socials), en l'Escola de Mestres de la Universitat Autònoma de Barcelona, en l'any 1986.

En la Universitat de Bellaterra de Barcelona, es llicencià en Geografia i Història, en l'any 1991.

En finalitzar els estudis, amb caràcter interí comença a treballar

a una oficina de Treball de Barcelona, fins que aprova les oposicions per treballar a la Corporació Metropolitana, també de Barcelona (institució que concentrava diferents municipis amb la capital); amb el temps serà reclamada per la Regidoria d'Educació de l'Ajuntament de l'Hospitalet, per desenvolupar el càrrec d'assessora de l'Àrea d'Educació, ací d'entre altres tasques, inaugurarà amb el tinent alcalde i la directora del Centre, un nou edifici i reforma de les instal·lacions del CEIP Pep Ventura a Collblanc (l'Hospitalet), que permet que el Centre contara amb 225 places més en el mes de setembre de 2008.

Es casa amb Xavier Alzaga Reig, amb el qual té una filla, Júlia.

Era militant del PSUC (Partit Socialista Unificat de Catalunya), i amb la seua transformació en ICV (Iniciativa per Catalunya els Verds), seguí afiliada.

Era una persona que es féu d'estimar, amb profunds valors, treballadora i eficaç, preocupada per tots els detalls i per tenir sempre un gest i una paraula amable amb els altres.

D'entre les seues tasques d'investigació podríem citar:

- L'ensenyament durant la segona República (quan era estudiant).

- Coautora, junt amb altres nou escriptors de "L'Hospitalet lloc de memòria, exili, deportació, repressió i lluita antifranquista",

en concret al capítol 2 de la Lluita antifranquista, "Els anys quaranta i cinquanta", editat pel Centre d'Estudis de l'Hospitalet, l'any 2007.

- El gran rallye de la vuelta al mundo, (col·lecció d'etapes). Estava compromesa a aconseguir una vida d'igualtat pels més desfavorits, essent membre d'ICV estigué oberta per fer el que calgués, amb una fortalesa d'esperit envejable, disposada a donar-ho tot, sense esperar res a canvi.

Venia sovint a Antella (quasi tots els estius), a casa dels seus avis primers i dels seus pares Felip i Mercè, a la casa cantonera del carrer Calvari; tenia el seu grup d'amigues al poble, des d'abans de casar-se i després també, de les quals gaudia de moments d'encant, amb una convivència feliç, integrada plenament al poble d'Antella.

Faltà a l'Hospitalet (Barcelona), el dia 18 d'octubre de 2008, de forma inesperada i sobtada, en plenitud de la vida (43 anys). D'Antella isqué un autocar per acompanyar-la al seu soterrar.

El cel'h (Centre d'Estudis de l'Hospitalet), en l'any 2010 crea una col·lecció de publicacions anuals sota el seu nom. Estava vinculada a aquest Centre des del seu inici, tant en tasques de difusió com d'investigació, forma part de la junta directiva des de l'any 1995 fins a l'any 2004.

OLIVARES i SOLER, Mercè

Naix a l'Hospitalet (Barcelona), al barri de Collblanc, el dia 20 d'agost de 1941, filla de Valentín i Josefa, ella era la cinquena de sis germans.

Valentín Olivares, pare de la Mercè treballava a la companyia de tramvies de Barcelona, era militant anarquista, i malgrat ser major hagué d'anar-hi a la guerra; en finalitzar se l'endugueren a un camp de concentració de França, i després a la presó del castell de Lleida, mitjançant la relació d'uns veïns franquistes, en l'any 1940 tornà amb la seua família.

Josefa Soler, mare de la Mercè féu el que pogué al llarg de la guerra, ja que aleshores tenia quatre fills, vivien al carrer Mas, cantonada al Joventut, on criaven animals, fins i tot un porc.

De xiqueta anava a l'escola nacional de nenes del carrer Progrés de l'Hospitalet, allí esperava arribara el dissabte, perquè eixe dia tenien cant tot el matí (can-

çons franquistes com *Cara el sol* i totes eixes, però també perquè sa mare la mudava amb la bata blanca i li posava un llaç verd al coll.

Als nou anys comença a treballar aprenent a cosir a casa d'una amiga prop de sa casa i per les nit a estudiar de 20 a 22 hores a l'Escola Pompeia, però abans havia de recollir escombraries per donar de menjar al porc.

Als catorze anys entrà a treballar a la Sastreria Merino, eren cinc treballadors/es, però cobrava tan poc, que a casa de Carlos Masmitjà (sastreria més menuda) anava a fer-hi un poc més; al pis d'aquest últim sovintejava primerament amb el futbol, però després passaren a les converses polítiques, intercanvi de llibres, allí acudien altres amics, entre els quals el que seria el seu marit Felip Gómez, lloc on tenien una estona d'expansió.

A partir d'ací la Mercè comença amb la lluita compromesa, hi influïren les converses i reflexions familiars, sobretot la revolució cubana.

A poc a poc de la mà de Felip i de l'amic Àngel Rozas s'anava introduint en el món polític clandestí, fins que en l'any 1961 participà en la primera reunió de dones, a un pis de la Gran Via Sud de l'Hospitalet, una vintena de dones, d'entre les quals Manuela Carmena (seria després jutgessa i alcaldessa de Madrid), primerament es reunien per solidaritat amb aquelles que tenien els marits empresonats; ja en l'any 1964/65, entraren més en temes de dones, com els anti-conceptius, l'avortament, etc. tot açò dona lloc a *l'Organización de*

Mujeres Democráticas, a la constitució assistiren 150 dones de tot Barcelona.

En l'any 1964, primerament en Comissions Obreres, imprimia fulls en la vietnamita, els quals a l'endemà repartia a l'empresa Seat; també aquest any acompanya el seu nuvi Felip (responsable del PSUC a Barcelona), a una reunió d'aquest partit a París, on conegué entre d'altres Gregori López Raimundo, i Antoni Gutierrez Diaz.

En l'any 1965 entra en Comissió de Solidaritat amb els presos polítics; en 1971 organitza l'Assemblea de Creació de l'Associació de Veïns de l'Hospitalet, dos anys després, en 1973 seria la bandera de reivindicacions per a la manca de places escolars al seu poble. Al IV Congrés del PSUC, a l'octubre de 1977, Mercè que ja era afiliada des de l'any 1963, seria elegida membre del Comitè Central del PSUC, i eixe mateix any també del Comitè Central del PCE (Partit Comunista d'Espanya), aleshores treballava a una empresa de químiques, malgrat les dificultats acudia a Madrid a les diferents reunions, on conegué Curiel, Azcárate, Cristina Almeida, Lertxundi, Solé i Tura, i tant altres; fou candidata per aquest partit al Congrés del Diputats a les primeres Eleccions Generals (15/06/1977), i elegida Regidora pel partit esmentat a l'Ajuntament de l'Hospitalet en les Eleccions Municipals (03/04/1979), en l'equip de govern format per socialistes i comunistes, s'encarrega d'una part de Sanitat, des d'on crea els Centres de Planificació Familiar Municipal, essent també la regidora del districte de Collblanc-la Torassa fins l'any 1983.

A les Eleccions Municipals del dia 8 de maig del mateix any, con que els comunistes obtingueren sols 3 regidors i amb la renúncia del cap, hagué d'entrar Mercè, que anava la quarta de la llista, però com que no formava part de l'equip de govern, amb motius de la separació entre PSUC i PCC (Partit Comunista de Catalunya), estigué amb el càrrec fins les properes eleccions municipals del 10 de juny de 1987, que ja no es tornà a presentar mai més.

Al V Congrés del PSUC, on s'acordà l'escissió del PCE-PCC, ella ho passà molt malament, ja que

estava en la línia de l'eurocomunisme, però després de moltes voltes s'hagué de quedar en el PSUC.

El dia 27 d'octubre de 1963 es casa amb Felip Gómez Crespi d'Antella, amb el qual té una filla; des d'aleshores comença a venir a Antella en ocasions i llargues estones, deixant de vegades a la filla amb els avis del poble, allò que li crea un lligam entrañable i molt d'afecte al nostre poble; a hores d'ara, a part d'alguns viatges, passa a Antella els estius, la Pasqua i la Puríssima. Sense deixar el PSUC, amb el seu marit obriren un bar “La

Placeta”, on treballaren de debò (anys 1984 a 2001), una vegada jubilada també milità en ICV.

Des de la seua jubilació segueix en la política activa, encara que no a primera línia, participa en gran nombre de tertúlies de ràdio i televisió; al 40 aniversari dels Ajuntament Democràtics, a l'abril de 2019, rebé al costat de la resta de regidors de la legislatura 1979-1983, un reconeixement molt emotiu; al novembre de 2019, seria anomenada presidenta del Consell de Síndics d'Exregidors de l'Hospitalet.

BIBLIOGRAFIA:

MERCÉ OLIVARES i SOLER.- Lectura del manifesta fundacional del grup (L'Antifranquista a l'Hospitalet). Quaderns d'estudi n°. 12. L'Hospitalet, febrer de 1996.

MERCÉ OLIVARES i SOLER.- Recuperar la memòria antifranquista. Quaderns d'estudi n°. 22. L'Hospitalet, any 2009, pàg. 132.